

Universitätsbibliothek Paderborn

**Melos, Sive Oda De Nvptiis VVolfgangi Rechlingeri, Caroli
VVolfgangi F. Patricij Augustani, Sponsi nobilissimi: Et
Euphrosynae Hainzeliae, Magni illius loan. Baptistae
Septemuiri F. Patriciae ...**

Reusner, Nikolaus

Lavingae, 1582

Epigrammata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12450

EPIGRAMMATA.

Ad VVolfangum Rech-
lingerum Patr. August. Sponsum.

Quæ thalamo nubis tibi nunc **VWOLFGANG**

(ingall)

EVPHROSYNE: Charitum nomine lœratnū
Lætitia vna tibi, vel Gratia sola futura est.

Nam Charitum trias est sola, vel vna monas.
Sic animæ est anima, & cordis cor amabile nuptia.

EVPHROSYNE, & vicæ viuenda vita tua.

Nec Lis iam turbare torum, nec Cura valebit:

Lætus amor Charites, Paxque, Quiesq[ue] deet,

Faxit Hymen, vnum quum sicut corpus, Amor!

Tu generes, Charites nixa det illa nouas.

Ad Euphrosynam Hainze-
liam, Ioan. Bapt. F. Patr. August.
Sponsam.

Tres quondam Charites finxit veneranda vetustas,
Euphrosynen, Thalian, Aglaianque deas.

Finxit et has saltem, sed re non præstitit unquam,

At mihi vera magis, quam modo ficta placent.

Aut ve ficta minus credam: quam mortua, viros

Semper delectant corpora viua magis.

Quid sibi vult istud? Charis aut es sola, vel vna

EVPHROSYNE, Charitum maxima q[uo]d

(soror est)

Gratia, forma, decus respondet, & ipsa venustas
Corporis: & nomen res facit esse ratum.

Ad Carolum VV Wolfgangū

Rechlingerum, Patricium Augulta-
num, Sponsæ Socerum.

Siquis sensus inest defunctis, CAROLE, morte:

Dum celebras nato connubiale sacrum:
Credo equidem, sacerille tuus SE VTERVS,

(et vna

CONRADVS proficer PE VFIGER
(ille tuus:

Masarum antistes, & iuris cultor uterque:

Percipiunt animo gaudia vera suo:

Quando sua gentem cum gente coire vetuslam

Tot claram cernunt, conspicuamque bonis:

Quam Pater ille nouæ commendat denique nuptæ:

Sospice quo nuper patria sospes erat:

Quo moriente, mori simul ipsa videtur: & orba,

Flet mœstis, tanquam patre, gemique modis.

Et merito, nam laude sua simul, atque suorum

Censeri, generis maior habetur bonus:

Sicque manet patrum virtus in gente nepotum

Semper: & augetur mentis honore genus.

Dij faciant, ut sic tua sorte propago secundâ

Crescat: et æterna laude perennet ouans.

A 4 Ad

Ad Ioan, Heinricum, & Io
Baptistam, & Io. Fridericum Hainzelios,
Patr. August, Sponsæ Fratres.

Non eadem fortuna, nec est sors vna dierum:
Tempestas eadem nec solet esse diu.

Ipsa dies pia nunc mater, nunc dira nouera est:

Post tenebras lux, post nubila Phœbus adest.

Omnia tempus habent: luctus, & gaudia secundum;

Sed vice fert grata, proxima quæque dies.

Namque voluptatis comes est dolor: vnamq; sonu

Fert Iouis, vna bonas, altera plena malas,

Post luctum sic læta refert modò gaudia vobis

Fausta dies, versu concelebranda meo:

Qua soror EVPHROSYNE VVOLFE-

(G A N G O cara marito

Nubit, Acidalia pulcrior Euphrosyna:

Exemptum morum magnum, castique pudoris,

Ac decus: & sexus gloria magna sui.

Sic RECHLINGERA cum gente HAIN-

(Z ELIA fædus

Gens init, & pactum connubiale facit.

Gratulor, & si quid possum, mea pectora cara,

Largiter ex animo iam bona verba precor:

Gaudia ne luctus, vel mœror amaricet ullus:

Et, quod cœpisti, sic bene cedat opus.

bA

Ad

Ad Carolum, Car. VVolf-
gangi F. Rechlingerum, Patricium Au-
gustanum, Sponsæ Leuirum.

Sop̄es ab Ausonia quod sis regione reuersus:
Gratulor, & laetor, CAROLE, sponte tibi.
Nam cum fratre tuo festum celebrare iugale
Sic potes, & thalamum condecorare sacrum.
Fallor? an & sponsus tu nunc eris alter ab illo?
Sepe nouum secum fert hymenæon hymen.
Spectatum venies: venies specteris ut ipse:
Crede mili, sp̄es mox huius, & huius eris:
Optet amatorem quæ toto pectore fidum:
Ac sponsum cupido te vocet ore suum.
Nam blandos in te vna, vel altera figet ocellos:
Protinus in niveo cui micet ore rubor.
Laudo, nec inuideo, nam dignus coniuge digna es:
Qui decoras animi nobilitate genus.
Omen in euentu est: euentum deinde gubernet,
Qui mentem vobis hanc dabit, ipse Deus.

A s EPI-